

Ліна
Костенко

На берегах річки Геракліта пляжів немає

Українська поетеса та письменниця, непересічна особистість Ліна Костенко, яка роками не з'являлася «на люди» в Києві, здається, відступилася від принципу. Протягом останнього року, принаймні, аудиторії, де Ліна Василівна представляла свої творіння, були вщерть заповнені шанувальниками. Ось і нещодавно в університеті імені Михайла Драгоманова їй вручили диплом почесного професора цього навчального закладу і – відповідно – мантию. А винуватиця події презентувала в студентській аудиторії нову книжку «Річка Геракліта».

Її, привітно усміхнену й дещо розгублену, 20 вересня щирими та довготривалими оплесками вітали в актовій залі члени вченої ради, викладачі, аспіранти, студенти. Для Ліни Василівни це – рідні стіни, вона тут навчалася. Педінститут носив ім'я Горького, а тепер це університет Драгоманова... Як вона зізналася, «крізь вікна аудиторії частенько задивлялася на велич Володимирського собору, а інколи навіть тікала з лекцій до Шевченкового парку милуватися щедрою палітрою осені»... Такі щирі спогади споріднили поетеса з аудиторією, а студентський гімн «Гуадеамус» у виконанні хору майбутніх педагогів спонукав до від-

вертостей. Ліна Костенко наголосила, що живемо ми всі у важкий час – відчуваємо брак естетики. Двадцять століття, на жаль, не скінчилося – за ним клубочиться отруйний дим нерозв'язаних проблем минулих десятиліть. А нове століття проєктує ті зловісні тіні на екран майбутнього. Трагізм і в тому, що українському письменництву доводиться боротися за українське слово. Боляче від апогею фальші, від поширення в суспільстві комерціалізму, від бажання окремих владців продати власну батьківщину й за гроші придбати за морями-океанами нову. Все це – омана. Праві грузини, які стверджують: можна прожити без газу, без вугілля, а без гордості – ні! Поетеса висловила впевненість, що така гордість є в нашого сучасного студентства, зокрема драгомановців. На ці слова вся зала, піднявшись, відповіла шквалом оплесків.

Запрошений до слова відомий письменник, лауреат Державної премії України імені Т. Г. Шевченка Валерій Шевчук відзначив непересічну роль в історії цілої плеяди «українок-постатей»: Роксолани, Марусі Чурай, Олени Пчілки, Лесі Українки, Олени Косач, Олени Теліги і, звісно ж, Ліни Костенко. Ліна Василівна, за його словами, «герої-

ня нашого часу і жеркиня мистецької честі».

– Літературно-філософські роздуми видатної української поетеси виливаються на сторінках «Річки Геракліта» у багатоголосу симфонічну поему, де триумфує неприборкана стихія людських почуттів, – констатувала впорядник книжки донька Ліни Костенко, професор римського університету «Ла Сап'єнца» Оксана Пахльовська, презентуючи видання драгомановцям.

– Звичайно, річки Геракліта як такої у природі немає, – наголосила пані Оксана. – Але тим більше вона є, тим більше – вона скрізь. Це може бути річечка дитинства і ріка народу – Дніпро зі зруйнованими порогами, це історичні Стугна і Альта... Уздовж цих рік видимі і невидимі причали. А щоб до них дістатися, треба пливати. Головне – не спинитися. На берегах річки Геракліта пляжів немає. Тож немає часу для відпочинку...

Віритися, що почесний професор драгомановського педуніверситету Ліна Костенко й надалі засіватиме слово добра і правди, витримуватиме «високовольтну лінію духу» в ім'я розквіту України.

Віктор КОРНІЮК.
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.